

Acte de presència de Déu

1. Camino amb decisió per la sendera que Déu em va mostrant en les estones d'oració i en la direcció espiritual, com també en totes les circumstàncies de la vida? Em plantejo la vida amb la consciència que Déu em vol per a alguna cosa? Tinc decidit rebutjar les ocasions de pecat, ajudat per la gràcia de Déu?

2. El fill pròdig va ser humil: «Aniré a trobar el meu pare i li diré: “Pare, he pecat contra el cel i contra tu.”» (*Lc 15, 18*). Busco humilment la mà de Déu, si tinc la desgràcia d'allunyar-me'n? M'adono que la supèrbia és el gran obstacle per ser fidel als compromisos cristians? Dono una importància excessiva a les derrotes en la vida interior?

3. «És estreta la porta i dur el camí que condueix a la vida, i són pocs els qui el troben» (*Mt 7, 14*). Sóc realista en la lluita cristiana, sabent que és una tasca dura i alhora assequible, perquè vaig sempre agafat de la mà de Déu? Em proposo un punt de lluita cada setmana?

4. «Adoneu-vos, per tant, que l'home és just davant de Déu per les obres, i no tan sols per la fe» (*Jm 2, 24*). Manifesto amb obres el meu amor a Crist? En quin moment examino cada dia breument la consciència, per veure com he correspost a la voluntat de Déu i per demanar-li perdó?

5. Renuncio amb decisió al pecat venial deliberat? Considero que per gaudir de la felicitat plena en aquesta vida, i del premi futur del cel, he de respondre amb integritat a la crida de Déu?

6. «Us deixo la pau, us dono la meva pau» (*Jn 14, 27*). Demano a nostre Senyor que em doni la seva pau? M'adono que la supèrbia, la sensualitat, l'egoisme, la superficialitat, l'estretor de cor, engendren la tristesa? Què faig per omplir d'alegria els que m'envolten?

7. Per estimar de debò cal ser fort, lleial, amb el cor fermament ancorat en la fe, en l'esperança i en la caritat. Sóc ferm, per tal de perseverar en les determinacions que prenc? M'adono que l'amor comporta sacrifici i renúncia i, alhora, m'omple de felicitat?

8. Demano a nostre Senyor la virtut de la fortalesa? Medito l'exemple de la Mare de Déu i de tants cristians que no van tenir por de donar la vida pel Crist?

9. Practico la virtut de la fortalesa en la vida familiar i en la feina, per exemple sent puntual, ajudant les persones que m'envolten, somrient sempre

sense queixar-me, sabent exigir amb afecte, no deixant per a més endavant el que no em ve de gust fer en aquell moment, etc.?

10. Considero que les meves qualitats i aptituds són un regal de Déu per tal que compleixi la meva missió aquí en aquesta vida? Actuo decidit a emprar els talents en bé dels altres, amb l'esperança que Déu em dirà: «Molt bé, servent bo i fidel! Has estat fidel en poca cosa; jo t'encomanaré molt més. Entra al goig del teu Senyor» (*Mt 25, 21*)?

11. Presento una imatge agradable als altres i evito deixar-me dominar de vegades per la vanitat o la comoditat? Rebutjo els desigs de lluir-me en la vida social o professional, sabent que el més important és trobar Déu en totes les coses? Estic disposat a renunciar a ambicions personals, si ho requereix la cura de la família?

12. He promogut amb els col·legues de treball cap iniciativa a favor dels més necessitats? Els ajudo amb l'exemple a servir els altres?

13. «Vora la creu de Jesús hi havia la seva mare...» (*Jn 19, 25*). Recorro a Maria, «mestra del sacrifici amagat i silenciós» (*Camí, 509*), per ser fort davant les dificultats que es puguin presentar a la vida?

Acte de contrició